ওষ্ঠীন্তলে দিব্য সুন্দৰ [illegible] নানা ৰত্ন ধাম ॥ এন্তেকে কাৰি বোলে কেবা গোবিন্দদেৱৰ । ত্ৰাহিতি
নিদিনে দিনে কেবন্তুহ [illegible] মুখ ॥ ৪১ ॥ মানি কুটুম্ব হৰ কম্পমান নিলে ভোজাই । চিবাচিহুটি
ৰমান্ত লৈ বেদ্ধ কবাই ॥ বৈষ্ণৱৰ সবকে নিতে ভোজন কৰান্ত । স্মৰ্কৰ পুত্ৰ বদী মাজদাৰ
যজলাল ॥ ৪২ ॥ এমি ক্ষেত্ৰ কৰ্মান্ত কেয়াক কৰিয় । সেৰান্তে গোবিন্দদেৱ কৈলন্ত স
দম্ম ॥ একদিনা কলোনন্ত ৰাম দামোদৰে । গোবিন্দক দেখিলন্ত সাম্মাতে মাৰিব ॥ ৪৩ ॥
আম্মলসি যামহাম্ভুত বলিলা বচন । কিকাৰণে গৃহাশ্ৰম কৰিলা বৰ্জন ॥ সম্মোবৃত
কৰাযোকা দিব জন্তু জানাইয়া । সেহি তোমাৰ পুত্ৰ কৰু মিমোৰ নাম দিবা ॥ ৪৪ ॥ এহি স্থা
লৰ্থন্তু ধ্যানন্ত লৈলা ভাগৱত । ৰোমকানাই ভাগৱতিৰ মুক্ত ভঙ্গ দেখিলন্ত ॥ সন্তাতে চাহিয়া

ন্দ্ৰবে বৈষ্ণৱত কৈলা । দশভাগৱতি বাক্যসন্তোন কৰিলা ॥৭৮॥ আতে পাছে সৰ্ব্বত্ৰ কৰিবা
কমোদে মিলা । কুন্দৰী মাধৱৰ আশ্ৰো ব্ৰত কথা কৈলা ॥ বাক্যাদি নাদি বাৰ্ত্তা প্ৰতি বিশ্বাস
ৰীতে থাও । মহাপুৰুষ হোৱে বেহাৰ কীৰ্ত্তনা কৰন্ত ॥৭৯॥ সকলো বৈষ্ণৱে মিলি মাতে গোবিন্দ
ক । প্ৰকাদিনা কমপূৰ্ণ বিতোইলা মাধৱ ক ॥ কৃষ্ণদেৱ জন্ম হেৱে গাততো মাধৱ । নক
ম্বিৰা তিলুত ভাগি বাহাৰ বিশ্বামাৰ ॥৮০॥ আতে কৃষ্ণ নন্দ দোম্মি মাতে উঠিলা সম্যক বো ।
২ মাৰধা তেক পূৰ্ব্বে [illegible] সমাধি বৰ্ণোতৰ ॥ ভকত সৰ্ব্বত্ৰ প্ৰভু কৃষ্ণ পূৰ্ব্বত্ৰ মিলন্ত । বৈষ্ণৱৰ
সকলোকে ৰাৱী দিয়া [illegible] মিলন্ত ॥৮১॥ বৈষ্ণৱৰ কৃতাৰ্থিত আছি ব্ৰত সমাপিলা । সম্যক
কৃতে আসি বৰ্ণদিলে [illegible] লা ॥ ক্ষমি কোকৰিলা মেমাদৰ সজ তন । কৃষ্ণদেৱে

অসাদ কৰিবিনা কৃষ্ণমনে ॥ ১৪৮ ॥ কৃষ্ণনাম শুনা সভাসদ সবে কৰন্ত ৰঠা প্ৰিত্ৰ । শ্ৰৱণ কীৰ্ত্তন কৰে যেৱে ক
বিশ্ব পৱিত্ৰ ॥ হৰি কৃষ্ণ বুলি সৰ্ব্ব জগ ঝুনাম সিজে । হাতি জেজা ন দাস বা হোৰ স্বয়ং
সিজে ॥ ১৫০ ॥ হৰি কৃষ্ণ কেশৱ পদ ঝম্পৰন্তু ৰসক্ষি । হৰি ভক্তি কীৰ্ত্তন ব্ৰহ্মানন্দ বৰ্ক্ষ ॥ ১৫১ ॥
নজানি হাৰি গুৰু কৰ কেৱা কৰা কাম । নিৰন্তৰে বোলে ৰ আকি দোলা ৰাম সৰাম ॥ শ্ৰী ॥
পুদোনা ক ॥ প্ৰাতে কৃষ্ণ নন্তু অহে : জাতি ভাৱ মোহে : কৰায় পাপ নাহিদিন । পুত্ৰ বৰ হন্ত : সুত কাম
প্ৰভু : কৰিলন্তু যজ্ঞ জনাৰ্দ্দন ॥ বালক জন্মিল : উদ্ধৱ চাহিল : দুন্দুভি বাদ্য কৰিল । হৰিশ্চন্দ্ৰদেৱে
স্নান কৰি দিলা তে : বিষ্ণু বস্ত্ৰ কৰিল ॥ ১৫২ ॥ সোনা ধেনু দিয়া : মুক্ত সুৰ্বণা : দান সম্মান কে
দিলন্ত । জাতকৰ্ম কৰি : পৰিজান কৰি : যজ্ঞে তৰ্পিষ্টি জনাইলন্ত ॥ একাদশ দিনে : নাম দু

কৰিলে । মহামহোৎসৱ ভৈল ॥ গানকৰে ইন্দ্ৰাদি: দেৱতে মাৰি থাপি: সুৰাসুৰ গানি কৈল ॥৩২॥
চিত্ৰা নক্ষত্ৰ: অতি শুভক্ষণে: মুহূৰ্ত্তকালে জানিলেক । এতেকে নাম শ্ৰীৰামগোবিন্দ থুৱ
ৰ গুপ্ত দিলেক ॥ ভাক্ত জনৰ আৰাধি ! মাতৃ ক্ৰন্দন কৰি: নামে শিল প্ৰসমূদায় । গোবিন্দগুণ সাধনং ব
শ্ৰী ৩ দিনোদিনে: বৰ্দ্ধন্ত চন্দ্ৰপ্ৰায় ॥৩৪॥ বালকৃষ্ণ দেহে: মায় বিষ্ণু কৰে: আছিল তিনিমাস
কাল । সোনাতিনি সাৰিবৰ: তেতিয়া তেওঁ আছিলে আগুনি তেকে আনিল ॥ বান্ধি সুবলিত ॥ আজানু লম্বিত
মেঘৰ নাদ ক্ৰন্দন । নখচন্দ্ৰচয়: জ্বলন্ত আছয়: পূৰ্ণচন্দ্ৰ সমানন ॥ জাৰ ষষ্ঠি জগে: ব্ৰহ্মা কদোমিল
সুন্দৰি আয়ে সুপ্ত । গৌৰ কলেৱৰ: চন্দ্ৰ সমবৰ: জননী বিপ্ৰবেশ সত্ত ॥ মিনাল সামিলে ॥ স্ফুৰ্ত্ত
কমল: হাসি মাতি ৰঙ্গমনে । আছে বালকৰ: কণ্ঠ কদম্বে: কাৰিয়া বিধি বিস্ফালনে ॥ নিজ কোলে লৈয়া

কুম্ভালেনেহ্মিয়া দুঃক্ষেপানকৰাইলন্ত । সিৰতচুম্বন ঃ কৰিবালকক মাস্তকহাসিবোলন্ত ॥ কে ঃ
তোমাৰবালক মহাভাগৰত ঃ সুকম্মানিমাকিৰ্ত্তেল । ভানমত্তেম্মাক্কং ঃ পালনকাৰিবা বুলিৰ্ব্ৰহ্মাচলি
গেল ॥ অনন্তৰেমাহ ঃ লভিথাচেতন ঃ ৰাত্ৰিসেসেপ্ৰভাতত । ব্ৰহ্মাআসিবাৰ ঃ কাহিনাসম্বাদে ঃ পাৰি
যভক্তসবত ॥ তাৰামনিবেস্থানি ঃ কৈলাহৰিধ্বনি ঃ দুন্দুভিবাদ্যবজাই । নাৰিসবেআসিনি জোকাৰে
দিলি ঃ আনন্দমিলিলজাই ॥ ৬৮ ॥ বাল্যহৰসমাৱ ঃ জিবাৰ্দ্ধমথন ঃ গৰ্ব্বস্থনাহিকম । বাল
কবাৰতন্ত ঃ বিনাৰ্দ্ধমসুম্বয় ॥ তত্ত্বমাকত ঃ নিষ্কমনকাৰি অৰ্ন্নৰজোগষষ্ঠত । তৃতীয়বৎ
সৰে ঃ চূড়াকৰ্ম্মকাৰি ঃ বিজ্যাৰম্ভঅনন্তমত । ৰুদ্ৰজেপদৰ ঃ কেসৰাচাৰ্য্যক ঃ সপ্ৰভেদিলেক
স্নানি ঃ তেহেবালকক ঃ পঢ়াইবেনাগিলা ঃ মনত আশ্চৰ্য্যমানি ॥ এৰূপমাহিমা ঃ একবাৰ

মাত্র ঃ কহন্তে আসিয়া জাই । চাৰি দিন মাত্র ঃ ফলা জেদিলন্ত ঃ পঞ্চম দিনে সন্ধ্যি গাহে ॥ মাত
ওকনাশে ঃ বাকিবন সমস্ত্রে ঃ তিনি বর্ষে পঢ়াইলেন । সাৰ্দ্ধ বৎসৰতে ঃ স্মৃতি দিবানাদে ঃ সকলো
শাস্ত্র চাহিল ॥ অদ্ভুত মহিমা দেখিয়া আচাৰ্য্য ঃ এতেকে কমালিলন্ত । অদ্ভুত জনাই ঃ দক্ষিনাক
শ্রী৭ দৈই ঃ সেৱা কৰি চলিলন্ত ॥ পাছে গুৰুদেৱে ঃ পুনৰ আশ্চৰ্য্য ঃ মহন্ত দেখি বিস্মিত । নৱম বৎসৰে
উপনয়নক দিলন্ত বেদ বিহিত ॥ আয়েৰা চাৰ্য্যক ঃ অনায়াসে বেদৰ ঃ পঢ়াইলন্ত একদেশ । ব্রাহ্মণ সকল
শাস্ত্র মন্ত্র সমস্ত্রে ঃ পাটিলেক সাৰ সেষ ॥ একবর্ষ মধ্যে ঃ দৈৱা যোগে আসি ঃ মহাভাগৱত সন্ত ।
স্কন গিৰি ঃ নামত সন্যাসি ঃ মাত্র আসি ভৈলন্ত ॥ দেখি গুৰুতাঙ্ক মহাভাগ্যমানি ঃ আসিলন্ত
উক্তি কাৰি । ৰাম গোবিন্দক ঃ পঢ়াইবাক দিলা ঃ জ্ঞানত বিশেষ কাৰি ॥ তাহাসাবিচ্ছেদ ঃ

তৰ্কশাস্ত্ৰজত : বেদান্তৰ বেদৰ সাৰ টীকা সমে ৱাক্ৰ : কল্পভাগৱত : ধৰ্ম্মকথাত আছাৱ ॥ সমস্তে
শটাই : গোবৰ্দ্ধন বাই : শিৱত দুৰ্দ্দন কাৰি । ধ্যান ধামিনাম : দিনন্তু পৰম : স্নেহত আৱৰি
থৰি । মন্ত্ৰৰ ৰাম স্থানি : মনু ধ্যান হৈ : মহাশ্ম নিজালো নাই ॥ লোৱে বিদ্যাত : অন্যচৰমত : ধাৰ্ম্মি
লজ্জুত নই ॥ এহি বুলি গিৰি : প্ৰভুত জনাই : চলি গৈলা যথা আমন । জায়াৰ মহিমা : নাহি কত
উপমা : জুৰিলি হৈ অন্তৰন ॥ জায়াৰ সুলক্ষন শুনি স্মাৰ্গিৰাজা : মাহসমো নিয়াইলেক । বালকক
চাই : ৰাজা প্ৰজা সমে : অদ্ভুত মানিলেক ॥ সোহি সভামাজে : তিনিহা লতডে : বুলিলা ৰাজা
কঠাই । পৰ্ব্বৰন মাজে : কাঠমানি জন্ম : ক [illegible] ন হোৱেনাহি ৮৩ ॥ তিষ্ঠ মাৱ সম
তন অংশোৰক্ষ : নৃহিংশাত অদ্ভুত । কাম্বুৰ বংশত : মহাভাগৱত : বিনে নোহে উৎপত্ত ॥

প্ৰদিক্ষণ নিৱাস ॥ কলাসাধ্যক ॥ মাত্ৰিন ইশ্চ কাৰিয়া ॥ অমাবনাত্তিনি ॥ কুলকত্তা বিৰ
সান্নি কি তোমাৰ ভজিয়া ॥ তভগৎ ভেৰ বলাধিষ্যা ॥ বান কণ্ঠাৰিষ্যা ॥ ঘাজাৱ বন্ধৱ বস্ত্ৰ দিলা
সেন্দ্ৰাৰি মাধ্যকো ॥ সন্মানক কৰিষ্যা ॥ মস্তকপতায়া দিলা ॥ আৰোৰ যাগত ॥ অত্ত কণাত্ৰি
শ্ৰী ৮ ও প্ৰকাশা কিতো নকাৰু ॥ মদন্তু সকলো ॥ গত্তাম্বাভাকাৰি ॥ অৰো কুলাদৰ্যা কৰৱ মত্তাৰ
মনুন্নাৰে লোক ॥ মুকুত্তি মিলোক ॥ অশোক বিপদগান ॥ ইশ্বৰ তুল্য ॥ সেৰ কুলদৱৰ
কাৰিসেম্বলে গমন ॥ বেদাচাৰ কৰ্ম্ম ॥ কাৰি মহা ধৰ্ম্ম ॥ যথাৰ্দ্দি গুণ নাম ॥ বিষ্ণু কৰ্ম্মা
কৰে ॥ কিন্তু তোমাৰ নৰে ॥ সংপ্ৰ যোসাৰ যমৰাজা ॥ ৩ ॥ [illegible] ॥ ৭৮ ॥ আত্ত অথ যেকন্দৰ্পি মাত্ৰি
ৱত্ত পৰৱ ॥ জনমিলা [illegible] ॥ মাত্ৰিদেৱ হৰিচন্দ্ৰৰ জন্ম সমন্দৰ ॥ গনকে গনি

শামাদিনাদ্ধুজনৰ ॥ মধ্যমপুত্ৰকৃষ্ণপ্ৰভুদেৱৰেনামেদিলা । ভৱানন্দজাৰজন্মেআনন্দমিলিলা ॥ অদ্বৈতানন্দতৃ
নামেকনিষ্ঠঅম্বৰ । দিলাপ্ৰভুদেৱেপাছেদেখিয়াস্বন্দৰ ॥ সকুদেৱেৰবিস্তৰসন্যাসিকপাই । অৱধুতিবেশ
ধৰিসিমিলন্তজাই ॥ বন্ধুত্বৰিসমত্তেলনাহিপটন্তৰ । অসাধ্যসাধনকৰেপ্ৰভাৱেমন্ত্ৰৰ ॥ অন্তিদেৱভৈলমহাগন্ধ
মেমান । পাৰেভালহাস্তেখোলস্মমেগাৰেগান ॥ গান্ধৰ্ব্ববিদ্যাতজাৰপটন্তৰনাই । গানৰপ্ৰভাৱেষড়কৰ্ম্ম
সিদ্ধিপাই ॥ সৰ্ব্বগুণেগুণৱন্তকিবাকৈবোবৰ্ণাই । ইৰূপমনেদেখিয়াগুণৱন্তকোনোনাই ॥ আৱেবৰুদেৱৰকৰি
পুত্ৰগুণ । জাকেসেবিস্বামিকাৰ্য্যসাধিলোআপোন ॥ ৰামেসৰনামেষ্ট্ৰীআচাৰ্য্যবিপ্ৰকজন । ভাগৱতশাস্ত্ৰেজা
বৰ্ণাবিৰল ॥ মনেযত্নপ্ৰকৃবিভৈলভাগৱতস্থলে । জমলাবন্ধুতথ্যআসিবৈলাকিছুদিনে ॥ ৰামস্বামিঅন্তৰ্ধ্যে
কৰিআনিল । বেদান্তকেৱলিকৰিআনন্দমেলিল ॥ বংশবৃত্তএককুৰভাগৱতজাই । ভিতসমেদিনে

দিনেনরনরপাই ॥ উদয়বেলায়প্রসঙ্গভাগবত । প্রভুদেরেআপুনিরস্মালোনিয়োগত ॥ বিঘলাত্তরামে
স্বামিদেরেবখানন্ত । শ্রোতাগনেস্বনিজেনমস্তভাগিবত ॥ বামেশ্বরতীর্থআচাৰ্য্যিপ্রভুকবেলেন্ত । তথুজম
নাহিভাগবতসমহাসন্ত ॥ শুকদেরআসিতেলতোমারতনয় । তুমিবেদব্যাসআসিজানিলোনিশ্চয় ॥ এহি
শ্রী ৭ রুপেপ্রসংশাকরিয়াগেলাতেঁহো । আতঃপরশুবেজেনকথাতেলকহো ॥ আতঁনিস্মাটিস্রেমোহিত্রআচারি
গেল । কেমদেরপ্রভুরস্মাগতসবারকেল ॥ জম্মলাবক্রায়সপ্তেশ্রকবর্ষবেলো । সিমতেশ্রীভাগবতকেতো
শুনিলো ॥ পিতাপুত্রদুয়োজনমহাভাগবত । কাঁসস্নুকদুয়োআসিতেলস্তুবেকত ॥ দুয়োজনএকমধ্যে
যাকন্তপ্রমান । যদিপাবাতক্রসথেমানাএকজন ॥ যথাপিতোমারসপ্রেআছেভাগবতি । সিরুপহৈবার
কারোনাহিকেসকতি ॥ তাবস্তপুরানস্মৃতিবেদবেদান্তক । একবাকেকারিবিকহেশ্রীভাগবতক ॥ জারন্তাণ

॥ জাৰ ভাগৱত শুনি কৃষ্ণ ধৰ্ম্ম যাহাৰে । দেহত থাকে শুভ গতি পাপ সমস্ত নাশ কৰে ॥ ৮২ ॥ ব্ৰহ্ম
স্থানন্দ জ্ঞান আদি হাৰাইআ মিলাই । হেন মহা সাধুসঙ্গে নাহি বাক্য কহাই ॥ দেৱ আদি
ৰ নাহি মহা ভাগ্য হোৱে । ভক্তি কৰিবাক আসক্ত হৈয়া মিলে নাহি ॥ ৮৩ ॥ হৰিচৰিত্ৰ শুনিয়ে
ৰ হৃদয়ে আসেন । শুনিবেক নন্দে দেৱ গোসাঞি চিন্তা ভুঞ্জে ভৈল ॥ কেন মতে ৰাম গোবিন্দ কৃষ্ণ
নাম হৈ । তেহে আৰ মতে ধৰ্ম্ম চাৰ্য্য যোগ যই ॥ ৮৪ ॥ এহি চিন্তি আকি কুণ্ড কৰি সময়
ও । তাৰ মাথ আকৰ্ণে বুলি কালি হৰিত ॥ জন্ম লভি কায় মনে গৌৰাঙ্গ চিন্তিল । বালক
মোদ বস্ত্ৰ আদি দিৰ নিলন্ত ॥ ৮৫ ॥ দুৰ্য্যোধন কোপ কৌৰৱ আনন্দ লভিলা । নন্দ
বসুদেৱ জন মতে আশ্বাস কৈলা ॥ আজি গোবিন্দ কেৱে বাক বিনা নাহি দেৱে । কৰিলন্ত

কেনদেৱ স্ত্ৰীসমাদৰ্শ ॥ ৮৩ ॥ প্ৰভু ৰাম দামোদৰু ৰাখিলা অনাথ[illegible] । [illegible]
[illegible] বিষমিলন্ত জাই ॥ বিখিলা ভাগৰ ভক্ত মিলা গোসাঞি । সমস্ত ভক্ত গণে
শ্ৰী ১৮ জেন দেখি ভৈলা জাই ॥ ৮৪ ॥ শ্ৰীকৃষ্ণৰ অৰ্দ্ধক দেকায়ে ৰজা গোসাঞি । ৰাম দামোদৰ
কম্পি ভৈলা মুখ চাই ॥ শুনা মাধৱ ৰজা আমি মহা অপৰাধ । তোমাসনে কোন জন [illegible]
হন্ত ॥ লোক যদি মন্দ গ্ৰহ আচয় তোমাৰ । তবে একবাৰ মাগো দিয়োক ইবাৰ । যামাৱ সত্ৰ তৈ হৈল
মাৱা মোনি । থাকিবো হে সৰ্ব্বকালে জানা মহামোনি ॥ তত্ৰ তে [illegible] ৰাম গোবিন্দক দিয়া । তেকো
মাধিকাৰী ভৈলা তোমাৰ মধ্যে লিয়া ॥ [illegible] ভৈলা । মধুপ্ৰভু [illegible]

তোমাত ভুঞ্জিলো ॥ যদি জগন্নাথ মিলে পুষ্প দিয়োক গোসাঞি । মহন্তুৰ কিবা কম্পু এদেয় নোনাহি ॥
নোৰ সম্প্ৰতে মাত্ৰে সেতেলেক জানিবা । তোমাৰ স্বামী মোৰ কিছু ভেদ নেদেখিবা ॥ বিশেষ তোমাৰ হয়ো মন্ত্ৰ
শকনামগাই । দেৱ দামোদৰ বিমোৰ বিচাৰত নাই ॥ এতেকে কোকিন্তিও দোষ নেদেখো মোৰে গোসামি ।
দিয়োতক্ষ পুত্ৰ হই তোমোক স্বামী স্বামী ॥ বৈষ্ণৱ সবৰে মহা আতিলাস হৈল । এতেকে সেমোক লৈয়া
সমস্তে আছিল ॥ এহি বুলি প্ৰভু পাছে মৌনে ৰহিলন্ত । বৈষ্ণৱ সকলো আগে বাক্তি জনাইলন্ত ॥
পাছে ৰামদামোদৰ প্ৰভু বুলিলন্ত । মোৰ আসা এহি পুত্ৰে ৰহিয়া আছন্ত ॥ গোবিন্দক সেৱা কৰি
লভিলো পুত্ৰক । পুত্ৰ হৈলে লোক সবে জিনয স্বৰ্গক ॥ আত্মা হন্তে পুত্ৰ উৎপত্তি বেদৰ বচন । দেৱ
পিতৃ ঋণমুক্ত কৰাওবন ॥ পুত্ৰ যোগ কৰে জিতো বিনা আত্ম পৰাধে । সংসাৰ তৰক মহা তৰেজলে তাক
বাবে ॥ পুত্ৰ ভাতৃ বন্ধুজন বাসিবে সদাই । তেৱে ধৰ্ম্মাৰ হে ধৰ্ম্ম অগৰ লোকে পাই ॥ মুখি চন্দ্ৰ নক পাতে পেৰৱ

পুত্ৰকৰ্ম্মিলাপাছেতেঁপায়কাৰিষা ॥ গুনবন্তপুত্ৰসমমাকেকিয়াৰ্বন । পুত্ৰকগুনতজন্মবন্ধৰবৰ্দ্ধন ॥
তন্মাপিসাধুৰবাক্যকৰিলেনয় । মহন্তকথনাদেৰেভক্তিনষ্টহয় ॥ বিষ্ণুভকতভৈলেনাহিকে
থাকয় । জাৱগুলেন্তভ্ৰষ্টভৈলাআপুনিমাধৱ ॥ ভক্তভ্ৰষ্টহৈলেভ্ৰষ্টহৈন্তনাৰায়ন ॥ বৈষ্ণৱৰসঙ্গকৰি
নচোৰেকখন ॥ সন্তকৰাআন্তহৰিসংসাৰতৰয় । পুত্ৰকপালন্তনিজমাৰেজেনমত ॥ মায়ামায় [illegible]
দেহগেহমকাৰন । পুত্ৰভাৰ্য্যাজনতমোহৰকাৰন ॥ মোহপাসেবান্ধিদুয়ামাছেজীৱচয় । মো[illegible]
কচাৰিলেজিৱন্মুক্তপাৰয় ॥ মায়ামোহেমোহপিতভগিনিকুমাতি । ভয়ভেদআপ্তচিন্তভাৰ্য্যা [illegible]
॥ সংসাৰতেৰতজীৱসদায়েভ্ৰময় । নিজকৰ্ম্মপাশবিবাৰহৰেপাসৰয় ॥ নৰককদুৱাৰমোৰবিসা[illegible]
[illegible] । দিনেৰাতিনিলেৰাতকালৰআগু ॥ কায়বাক্যমনে[illegible]হৰিনাম । সমস্তেসমাজেআকিবাল[illegible]

চন্দ্ৰকান্তদেৱ ইশ্বৰ খুৰুমাৎ তিথি আহিনৰ শুদ্ধা তিহথাং তিথি কাৰিব লাগে

ব্ৰজনাথদেৱ জেষ্ঠমাসত শুদ্ধ দুতিয়াত অধিকাৰ গোসাইৰ তিথি কাৰিব লাগে

[illegible]দেৱ মাঘৰ পূৰ্ণিমাত তিথি ইশ্বৰ বৰবাগি গোসাই তিথি কাৰিব লাগে

শ্ৰীশ্ৰী দামোদৰদেৱৰ চৰিত / সমাপ্ত
১-ম পাতৰ ১৪ পাত। মাপ / উচ্চতাৰ
প্ৰস্থ ৩৮.৫ চে.মি x ১০.৫ চে.মি।
তুলাপাতৰ লিখন আ. ৰচনা ভাল নহয়

Chidananda Goswami
KKHL MRC Catalogue

পৰ্ব্বতসমানসাৰ ॥ [illegible] গোবিন্দৰ [illegible] । [illegible] লোক কৰি [illegible] ॥ [illegible]
ধৰ । [illegible] গতি ত্ৰিলোক পতি [illegible] ॥ [illegible] আনন্দ [illegible] । [illegible] নাশ [illegible] ॥
[illegible] । [illegible] ॥ [illegible] তোমাৰ [illegible] । আৰ
[illegible] লোক [illegible] ॥ [illegible] কৰি [illegible] । [illegible] লোক প্ৰচাৰণ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] ॥ [illegible] অৱতাৰ । [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] ॥ [illegible] লোকৰ [illegible] ।
[illegible] গোবিন্দৰ [illegible] ॥ [illegible] বিচাৰ কৰেন্ত । [illegible]
ল ॥ লক্ষ্মীনাৰায়ণ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] । [illegible]

বিন্দুৰন ॥ শত্ৰুবৃন্দক আৰ্দ্দিব কুম্ভকৰ্ণ আক্ৰমন । জাৰ অঙ্গজ্বালা প্ৰোত ভিকাৰ বিনা বৰ্জন ॥ জিতো কেৰদানোৰ
গুৰুজুগ তত্ত্ব । আনন্দ ধনপুত্ৰ জন পতি বিনাশৰ ॥ বেদাৱৰ শৰীৰ আৰ মাত্ৰ সত্ৰু সৰ্বতেৰ । শাহি দুন ৰেৰ নিম্নাৰ
চুতনগৰ ॥ নাৰিকি শ্ৰবণানন্দ আৰ্ক নিশ্চয়ে ৰাখক । নিজনৰ আদ্বৈতা বিধাতা আশেষৰ ॥ ধন কেৰপা
হৰকো আজ্ঞা দিয়া মোৰ । কেন্দ্ৰ বিবেনা প্ৰভু বেক্ষ হৃতনৈ ॥ পাতেৰ পৰামানন্দ দেৱৰ দুঃখ বাৰিলেৰ । নিজনা
১ চিত্ত কুমোত শৰ আৰিলেক ॥ তাৰ অন্তৰ দিনাথ ধৰ্মানাম দিয়ৱৰে । আকাৰ নিষ্প্ৰভ অতিনত শমাৰৰে ॥ নমো
গুৰুদেৱ তনিমত্ত তাৰণ । গুৰুতত্ত্বৰ ৰূপ নিত্য বৰ্মা বিতৰণ ॥ কেন আৰ নিষ্প্ৰভ তাক কাৰিনা পাইবি । অৰণ্যত
বিৰাজ তিনি গুৰু ভক্তিকাৰি ॥ জগত বন্ধু গুৰুদেৱ ৰামাদৰ সঙ্গ । বৰৰাম শৰণ আকি ভক্তি প্ৰকাশ ॥ একাত
নাৰ বিশাতা প্ৰভু শৰণ । গুৰু কাৰ্য্য কালত ৰত্ন সমৰত ॥ এবিশ্ব নিষ্প্ৰভ দেৱে তুলি নাবতন । অনাশাৰ ধৰ্মনৰ
গুৰুজনক্ষণ ॥ সনাতন শক্ত ৰজানে জিতোজন । নানা বিধজাতি বিবাদ কৰ্মীমান সজ্জন ॥ সৱন ভজন ভক্তিৰে
হৰৱৰম্য । ধ্বনি বজাই তত্ত্ব মাকে আতাৰ্থ শ্ৰৱণ ॥ ভক্তি জ্ঞান নিৰ্বাজিতো বিষয়ৰ শৰণ । নাৰেনিতো গুৰুৰ গো

আজিহেতে মহা ॥ ভাগৱত শাস্ত্ৰ জানা তেন আত্ম জ্ঞান । হাতি হাতি মাত্ৰ [illegible] জান ॥ [illegible]
নিদিশাই কৰে । দেৱ দেৱ হৰি হৰি পদ পদ্ম ॥ আত্মভাৱ বন্দি বিনা মায়া তাৰ হৈল । নিত্যে [illegible]
আপমাত্মা ॥ কোটি জন্মান্তৰ কৰ্ম নিবাৰিলন্ত । শুক বাক্য বেদ [illegible] মাধৱ ॥ শুক [illegible]
হৰেকৃষ্ণ [illegible] । বিশ্ব জীৱ উদ্ধাৰিলা [illegible] ॥ জীৱ সকলক [illegible] কৰন্ত [illegible] । [illegible]
কৰ কামনাতি ॥ শুক [illegible] । [illegible] ॥ [illegible]
মাধৱ মুকুতি । [illegible] ॥ শুক [illegible] । [illegible]
ব্ৰাহ্মণে [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ শুক [illegible]
[illegible] নাৰায়ণ । শুক [illegible] ॥ [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] । শুক [illegible] ॥
[illegible] । শুক [illegible] ॥ শুক [illegible] জান

শুনা হুনামাদীনকোলেসব সুনাব ॥ শুনু জীৱ কৃষ্ণকথা শুনি নিজধৰ্ম্ম । শুনাবিনে ধৰ্ম্ম নহে তোমাৰ সকৰ্ম্ম ॥ বিবাদে শুনয়
শুনাও কৃষ্ণৰ গুন । শুনাৱ গুনা তত মহেষেও নাৰায়ন ॥ জিৱাবসুন্ধ কৃত নমাৰে ভক্তি কাৰি । যিতো জনে আপনিতে
স্তুতি দেৱৰাৱি ॥ জগতে জনে মিহিতো বসু নাগনতাড়ও । অনন্ত ব্ৰহ্মাণ্ড পুন আৰ নাৰি কৃত ॥ ভক্ত তোমাৰ ব্ৰহ্ম জন নাৰিবৰা
দিজত । শুনাত নগ্ৰাহ নে পাবে মিলিনে আপোনাত ॥ এতেকে আৰ্জিত ব্ৰহ্ম কৃষ্ণ কৃত নগাৱ । যমাত মাৰু লোক ব্ৰহ্মা নেৰাগা
দিপাত ॥ জিৱ বন্ধ সংসাৰে কৃষ্ণ ভজাৰ বাধায় । জন্মে জন্মে লৈমি মোহ মায়া পাশ ॥ শুনাত নাৰি কেজাৱ ভকতি ডিকি
২১ ত । কৰ্ম্মবন্ধে বান্ধি আমি মোহ কোপাবস্তে ॥ নানা যোনি ভ্ৰমি ভ্ৰমি দুখত মজিলু । কোনো কালে তোমাৰ সেৱা ধৰ্ম্ম নেজানিলু
কৃষ্ণ সেৱা বিনে ভক্তি জ্ঞান নিমিলয় । ভক্তি জ্ঞান হীন হৈলে নেপাই নিস্তাৰ ॥ উপায় কি কৰি ভক্তি আমি নাবি বিনাবি ।
কৃষ্ণ দয়াত কাম দহন কৰি ধৰিবি ॥ শুনা বৰ যত্নে ভক্তি দান কৰি । নিষ্ঠাবান হই কৃষ্ণক ভজা আমি ॥
কৃষ্ণ লোকাত দৈৱ ভক্ত জন প্ৰভু জানাই । শুনা বাক্য ভক্ত জনে ইন্দ্ৰিয় জয় কৰি ॥ জানা সেৱা কৰি নব বিধি নিদোৱা ।
যেন শুনা সেৱা ভাৱে নাহি বেদনায় ॥ দেৱব আধিক হৈ তোমা বৰে জগত । সৰ্ব্ব আধিক হেন দেৱ গুন জান ॥ শুনব
আধিক সকল নামে ভক্তি জান । এতেকে জানিবা কৃষ্ণ বৰ সকল মান ॥ শুনা তিনি জন কৰো তাৰ পাৱি ভক্তি । নামে

দাতাৰো দেখুৱাইবুনিকয় ॥ পৰম গুৰু কৃষ্ণ কথেনা নেকনঞ্চ । পৰাৎপৰ গুৰু কালেৰ্হ ভক্তবন্ধুৰ ॥ দেৱ জীৱনবমা
মাগুৰু তিনিজন । এহিগুৰু পাবি ব্ৰহ্মা শিৱ বলৰাম ॥ ৭৩ ৰুজা নিজা গুৰু পৰম ব্ৰহ্ম । বাহিৰে তিতৰে আছে
গুৰু দেৱ ॥ বাহিৰত জ্ঞান দাতা মূৰ্ত্তি হৈয়া আছে । অন্তৰত আমাৰ মাআ ভেদ আছে ॥ গুৰু অন্তৰ্য্যামী দেৱ জীৱ
কেৱলাৰ্দ্দ । গুৰু কাৰ্য্য কেৱলে দেৱতা হিমাত্মাৰ ॥ গুৰু অন্তৰ আত্মা পৰমবেদ হৈৱ অন্তৰ্য্যামী । গুৰু ঈশ্বৰ নাহি মাৰা শুনি ...
জ্ঞান ॥ গুৰু কেৱল নাম কেৱল নাহি বাসনা মান । আত্মা আনা কেনে কাৰে কাম ক্ৰমে মান ॥ গুৰু বিনে ব্ৰহ্ম জগতা
অজানি বেক । গুৰু পত্নী নৰ্ম্মী কৰ্মাৰ্ম্ম কামিনী বেক ॥ গুৰু অন্তৰ তাত অব্ৰহ্ম ধন্য । গুৰু ভাষ্য গুণ পূৰ্ণ নৰ
শ্ৰীৰাম বিশেষ ॥ গুৰু বংশ বিষ্ণু অংশ বিভূতি দেৱতা । নিজৰ কৃষ্ণ গুৰু নিৰাৰিবে মনতা ॥ দেহে দেহ আশ্ৰয় আত্মা
তথা বিষাদ । সৰ্ব্বলোক আশ্ৰিত গুৰু পদ সমতাৰ ॥ আমাকে আমাৰ কি নহম নৰোত্তম । আমা কি বিনে আৰু
অন্যথা নাহি ॥ শিৱ ৰূপ সকল আত্মা ভাব অন্তৰ ॥ গুৰু অন্তৰ্য্যামী নিৰ্ব্বিকাৰ মহন্তৰ ॥ অক্ষয় অব্যয় অন্তৰ্য্যামী
সূক্ষ্মাৰ । বৰ অজস্ৰ বদাতা স্বৰূপ নামৰ ॥ নিত্য ব্ৰহ্ম গুৰু বিবিধ অন্তৰ্য্যামী । কৰিবা কৃষ্ণ ভক্তি গুৰু আজ্ঞা ॥

গুৰুক পূৰ্ণব্ৰহ্ম অক্ষয় ৰূপ মানিব । গুৰুত মনুষ্য ভাৱে নৰকে মজিব ॥ জেহি জেহি কৰ্ম্মে আৰ অধম গুৰুৰ । সেহি সেহি কৰ্ম্মে
পীৰে আপুনি অজ্ঞাক ॥ তিতো মহা পাপ কৰে গুৰুৰ নিন্দাক । সি তো জন পোৰে পাপ ঘোৰ ৰৌৰৱক ॥ গুৰুত
জন্মিবা আৰক্ত কাল ৰৰি । মহা মহা দুষ্ট অথবা গুৰুক দ্ৰোহে মৰি ॥ পাৰকীৰ্ত্তি দিয়ে যাক তাৰ্ক্কি পাৰ হৈবাৰ । অনেক জনমে গতি
তাৰ কোনো কালে নাই ॥ হেন জানি গুৰু সেৱা কৰা মনে নিৰ্ব্বিৱ । আপোনাৰ দেহ হেন গুৰুক দেখিব ॥ জাতে হৈব ভক্তি
৩ আনন্দ জনকে মানিলা । তাৰা শুনা আত্মা প্ৰবেশ লভিলা হৈয়া ॥ গুৰু প্ৰিয় তাক কহা তাৰ অন্তৰ কৰি জন । গুৰু বিনে শুন্য ব
কৰ্ম্ম কৰে যোগী জন ॥ তাক্ষত অন্তৰান্ত প্ৰকাশি তাৰ হৈবাৰ । হৰি নে গুৰু ৰূপত লোকক উদ্ধাৰ ॥ এহি বুলি দেৱ ৰাজা লোক
ৰহু গুৰু কৰিবি । যোগে অৰ্জ্জুন তুমি তাক বিভাগে ৰৰি ॥ হৰি আৰতি মানি নিত্য ধৰি নিৰ্ম্মল ৰসে । সহাৰ হৰি নাম জপ কৰক
আপুনি ॥ দেখা ধৰি মধুৰা লোক মহিলা প্ৰণাম । গুৰু ভক্তি কৰি নৃত্য পাৰি আনা কৰিল ॥ এহি মতে পদ্মানন্দ দেৱ মহাভাগ ।
হৰি ভক্তি লোকক পান দিয়ে ভাৰত ॥ একাদিনা অৰ্জ্জুন মহা ঋষি আসিলেন । প্ৰণাম পাত্ৰ লোকৰ কথা পাতিলেন ॥

মহাভক্তি ভাৱে দণ্ডৱত কৰিলন্ত । তাঙ্ক দেখি বনদেৱ প্ৰভু আছিলন্ত ॥ কমল আসনত আছন্ত লগমন । কিবা মনে ভাবি দিলা
হৰ্ষ ধাৰ মহাজন ॥ দেখি আছিলন্ত মাধৱ দেৱ । ভকত মহা আশ্চৰ্য্য কৰি নাকাৰিলেৰ ॥ আপুনি প্ৰভু বসাইলন্ত আগে
মঞ্চ । প্ৰথমে আসিলে প্ৰভু তোমাৰ বৰি নৰ ॥ শুনিবন্ত দেৱ তাঙ্ক দানি নাৰৈৰ । কিবা বিনা বিচিনি নাত বলী কাৰণ ॥
আত্মা পুত্ৰ ভক্তি ধৰ্ম্ম মাধৱ দান । তাত আত্মা সম মাধৱ প্ৰিয় ভক্তি জ্ঞান ॥ শুৰু দেৱ ধৰ্ম্ম আত্মা সম্ভাষণৰ । ধৰ্ম্ম আচাৰ্য্য
কৰত কৈলন্ত শুৰু জন ॥ আমাৰ উপদেশ আত্মা তাৰা নাত । আৰে আমি আশ্ৰম ভাৱ কৰি নাকিমত ॥ গুৰু দেৱ
বহু শ্ৰদ্ধাৰে বুজাইলন্ত । তাঙ্ক তেজি কিছু তাৰ বেলা ক্ষমা কৰ ॥ এখন তোমাৰ নিমিত্তে আত্মা আচৰিলেহ । তেবে তোমাৰ
ভাৱ লেখাপড়ি বেৰ কৰৈৰ ॥ অৰ্জুন হেন মত বিজয় কিলন্ত । সৱ সৰি গিৰী বৈভৱ আত্ম পাতিলন্ত ॥ ধৰ্ম্মানন্দ প্ৰভু বগা
হত পাৰিলন্ত । প্ৰভু দেৱে তাঙ্ক দেখি পাদপদ্মে বলন্ত ॥ বৈন হেন তাৰ উপ্ৰ নিলিন কিছুৱ । গৰুৰ বেৰ কৰি দিয়া কিবাৰ
স্বত বিশাক ॥ সবিশাৰ কৰি বেলা প্ৰভুক প্ৰণামি । নকোন মোৰ নিজ গুৰু দেৱ অন্তৰ্যামি ॥ অজ্ঞান আচাৰেণ
বৈলো শুধিৰত । কিবা পথ মত মাৱা ঘাৰি বোধিমত ॥ আৰে মোক দুখা বিহিতোৰ আশ্ৰয় । এহি মত

প্রাণ নতি করি বিনয় ॥ আপনার অপরাধ জানাইলা সকল । অনাদরে সাধিলা নন্দ প্রভু সাক্ষাতে বিন ॥ পাছে তারে আসি প্রভু আশ্বাস করি
রি দিল ও । প্রভু মোর এবে করুণা নিস ॥ প্রভু প্রভু উঠি প্রভাবতি নমস্কারি । ইহার পরে যে আমি ভিলন ওগাহরি ॥
কোন পুন স্বামী প্রভু দাস ভাগ্য আর । সকল সংসার বন্ধ জন্ম তিনি বার ॥ ব্রহ্মাণ্ডের তত্ত্ব কহ প্রভুর । নদীয়া নগরে
প্রভু শ্রীসাধি ক্রোধের ॥ নারিয়া আত্মা পরে মোর অপরাধ । দেখি বড় অশ্রু আজু সাহস আতাও ॥ ভক্তি মোর কম্প
৪ কহে নিমাই জন । তাহার আশ্রয় পাইবে কতি কত ন ॥ ভক্তি বোধ বন জানাইয়া সর্ব ভাব । ভাবি বিশ্বনাথ বন ভক্তি
ভগবান ॥ ধ্রুব নাম তত্ত্ব আত্ম সুখ সুখ বড় তত্ত্ব । আমি আর কবি লেখা পাদ ধোয়ে জন ও ॥ ভক্তি পাদ প্রবীণ সবন তেজ ও ।
ভাগবত সত্য অধর্ম বৰ্ধ বধ ॥ কর্ম যোগে বক্ষ সাধ্য সাধিনী নারায়ণ । সুখ দুঃখ যেন শিষ্য আয় জন বরণ ॥ বিষ্ণু
সাধ্য সুখ তেন সখ্য সাধ্য সাধন । তাহার মন সত্ত্ব বস্তু তেন শ্রীকৃষ্ণ জ্ঞান ॥ তাহা ভক্তি মোর বন্ধ সুখ দুঃখ সকল তত্ত্ব । বিজ্ঞানে
শুক্ল বর্ণ রাজ্ঞা নেত্র গমন ॥ অন্য সাধ্য সাধন সত্য সাধন সনক । সাধু কর্ম আত্ম সাধি করি যোগ বিচার ॥ বিচা
বত সুখ ক্ষেত্র স্বরূপ আনন্দ । জানাও সর্ব ভক্তি দেখি নামপ্রভু কর ॥ একত্র কোমল বিধি ভাব ভক্তি সমাহার ------ ।

নিরন্তরে নমো হেন স্থিতো হরি হরি ॥ শ্রী শ্রী নমহরি ॥ আশ্রমত যে শ্রীনাথ নাহি কে [illegible] দেবকীর । [illegible]
শ্রবণ কীর্তন নাম লও হরি হরি ॥ অর্জুন বলে কি মাধব কথা কহ মোক বিবেক । নাম তত্ত্ব কহ [illegible]
মার সংসার সমস্ত ঈশ্বর ॥ হেন জানি মই বাসুদেব তোমাক মই সাক্ষাৎ জানিলো । তুমি মোক [illegible]
ন সমাপ্তি হৈব বিনা ॥ আমার সামর্থ্য হৈবে কোন ভক্তি নাম বিশ্বাস । ধর্ম দেখি কি বুদ্ধি [illegible]
হৈবে না বোলা ॥ নাম মাহাত্ম্য যত শুনি তুমি প্রকাশিলা । তাৰ শুনি নাম [illegible]
তাহ বোলা ॥ নাম নাহি জানি সব নিয়ম নাম শুনি । অর্জুনক বলে শুন মাধব [illegible]
কহা নাম ॥ শুন সমস্ত নাম শুনি অর্জুনে প্রকাশিতে বৈষ্ণব । এতেকে শুনিলো [illegible]
যত্নে মহাশয় ॥ কি মত নাম হৈব না কহিলা নাম নাশ । তিনি শুনে কিনি শ্রী [illegible]
নাম লিখ্যা ॥ ত্রৈলোক্য [illegible] । [illegible] শুনি আত্ম [illegible]

সুবর্নকান্তি নানাভরণধারি শুক্লবর্ন শ্রীনি... ...রাধারমন আদিত্যবর্ন গৌরাঙ্গনন্দ কুমারে ॥ কমলাবর্নশু-
দ্ধা অনন্ত সহস্র ধর্মচারি বিধাতার । মহারাজ বিষ্ণু রঙ্গিনাথ ভরত জানিবে সোরমাতা ॥ সাবিত্রী মনিন ঃ
তজসাগরন সীতারাম রঙ্গিনাথন । গঙ্গাসা আদিত্য বিষ্ণু সিদ্ধগনী দেবতা রঙ্গিনাথন ॥ সাবিত্রী রমনাথ
ব্রহ্মাত্মজ সারি রামচিন্তন । গোপীনাথ গোবিন্দ রাম মধুসূদন নাম বংশীধর ॥ পঞ্চ মহাভূত
৩ কবিতা রূপ জানিবে বিষ্ণুসারথান । তত্ত্ব গোসাইর ধ্যান নাম প্রসিদ্ধ মনের ভক্তি ধ্যান ॥ নারদমুনি সাধিবেন
রূপ বিষ্ণু নাম স্বামী । অন্তরে দেব ধ্যানকল্প বন্দনা করিবে বিষ্ণু বসি ॥ তিনি লোক বিস্তার সাগরের পুন
রূপ লোকের । পঞ্চ মহাভূত এক জিনিবে মুক্ত হইবে ॥ নাম তো বিষ্ণু জানিবে ভক্তি ভজনা
নিরাকার । ভক্তি জানিবে ভক্তি রাখিবে ভক্তি রাম রঘুনাথা ॥ ভক্তি বিনয় ভক্তি দিবে ভক্তি বন্ধু বিনয়া
ভক্তি বিনয় সাধু বিনয় সংসার হিতকর ॥ নারায়ণ নাম বিজয় নাম ভক্তি বিদ্যা । নাম সাধন

নামেসে বিকাৰ নাহি নাম কৰ্ম্ম নিজ ॥ ভকত বৎসল অচ্যুতৰ নাম সে মোৰ নিজ জীৱন । নাম হি দেখাৱে শ্ৰেষ্ঠ আন কোন
জীৱৰ মোক্ষ কাৰণ ॥ বেদত নাম নামত মাধৱ হৰিত আছে শকতি । এক কালে যুগৰ কাৰণ জানিবা শাস্ত্ৰৰ প্ৰতি
শ্ৰুতি ॥ হৰিৰ নামৰ পৰিচয় যদি নাহি নজিতানন্দ । পাপ পাতকৰ নামে ক্ষয় কৰে নাহি [illegible]
॥ সৰ্ব্বসো আনন্দ আছি [illegible] সকলে জ্ঞান বিশুদ্ধ । বিষ্ণু [illegible] দুৰ্গা [illegible] হৰি দেৱ পৰিচয় ॥ গোবিন্দ
[illegible] গোবিন্দ [illegible] নাম [illegible] । [illegible] হৰি নামত ॥ নামৰ [illegible]
[illegible] কমল কৰি । [illegible] নাম [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] কৰি । [illegible] কৰি ॥ [illegible] নাম [illegible]
[illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । নাম [illegible]
[illegible] দেৱ [illegible] ॥ [illegible] নাম [illegible]
[illegible] ॥ এতেকে নামত [illegible] । [illegible]

মাইতধাইৰ মাতৃৰাইতাৰ লোকাৱধিৰিকাড়াৱ । যদিধাইতাৰি চনত পাতাৱি কিসত পাইবেকথাৱ ॥ আহিবলোক
ৰে ৰাজাৰক্ৰৱাৰে তাৰ মৰ্ত্তে বুন্ধাপাৱ । এবেলেয়াৰাৰি লোকাৱাৰে ধৰি পাঁচাৱৰ হোৰে পাৱ ॥ এৰি বুলিলা পাঁক
ৱিলাৱিদায় তৱসাৱ নন্দলোলাৰ । অৰ্জ্জুনে তাৰাকেঁ প্ৰণাম কৰিয়া লৈলন্ত আলোৱাৰে ॥ পৰানৰ লোকত কত
সিৰিৰৰ নগৰত বিশ্ৰাম কৰন্ত । বিশ্ৰামতৰন্তে পাপ লিক্ষিলন্ত এবে মৃকুৰা সমৰ্থৰ ॥ বিষম বিবৰ্জ্জন লৈ বালো
১৬ চৰ সোনাৰ সাকি ৰাৰেৰ । আপোনাৱৰিত আক্ষনিম। তৱি দৱিকমন মেলৰ ॥ বাহিৰত পাঁচ ভিত ৰে প্ৰণাম
পুৰুৱ ধৰিৰাম । প্ৰকাশিতাৰ ৰৱি ৰাৱ যাঁৰ ৰোনাড়াকি ৰাসৰম ॥ ওঁ ॥ পদ ॥ প্ৰাতপৰে পাৰ্থ বৰ কৰ্ণ নি
লোলাৰ । প্ৰকৃষ্ট হৰ নিজ ধৰ্ম্মক লেখাৰ ॥ তাকে প্ৰৰিৰাৱি পাতি লৈ লেকমাত্ৰ । বনমালি গোপীনাম তাৰাৰ নন
গত ॥ পৰাৰে আশ্ৰাপিপৰৰনাৰে চনিলেন । প্ৰাৱনৰ পৃক্কা দণ্ড পাতি তিমিৰেন ॥ দেৱনা লোকৰ তিমিৰেপা
মহাপাত । প্ৰক্ৰাণ্যাৰি পৰ তিমি জগত বিদিত ॥ প্ৰকৃষ্ট হৰ ৰানে কন্ন ৰাজিন । প্ৰাণনাৰাৱণ ৰাজাৰি

সসসাণিক ॥ বৈশাখশুক্লত্রয়োদশী রবিবারে । অকস্মাত্তে সকলে তেঁহো দেখেন তারে ॥ অকস্মাতে সব অন্তর্ধান হৈলা তারা ।
প্রভু মেনকা বৈশাখ শিক্ষামানে দুঃখ দ্বারে বৈশাখে ॥ হুঙ্কার দেব অন্তর্ধান হৈলা যদি না । ধর্ম্ম আচারে সিদ্ধ শ্রীনিবাস শক্তি আছিলা ॥
বৈশাখে দেব ব্রহ্মা সনকাদি নাম শেষে । হুঙ্কার দিয়া শ্রীমান সেই সকল দেখিল ॥ শ্রীমান সেই নাম ত্রিভুবন সাক্ষী দিল । ক্রমে
রূপ সনাতন অনুপম আদি যত ॥ দেবগণ দেখে সবে তাঁহা জিনি নারদ । নারদাদি শ্রী আনন্দ মগ্ন হৈলা তাঁতি ॥ গঙ্গাসঙ্গে যোগী
গুরুবংশ অক্রূর । ভাগবত ধর্ম্ম আচার্য্য আভাষিব ॥ শ্রীচৈতন্য অন্তর্ধানে ধর্ম্ম প্রকাশ হৈলেন । উত্তর বদরিকাশ্রমে
সি... ॥ গঙ্গাদ্বারে গঙ্গা কাশী কনখল গ্রামেতে । কিছু দিন থাকি গেলেন উত্তরেতে ॥ সিংহাসন দিয়া তথা তেঁহ গেলেন উপগত ।
...শ্রী নামাদি সিংহাসনে তেঁহ ॥ গর্ব্ব অধিক কিছু দিন রহিলেন তাহাতে । আসিলেন্ত প্রভু দেবগণ সহ সেইকালে ॥ রাত্রিশেষে
...নক আর লোক । রাত্রি দিন সঙ্কীর্ত্তন নৈবেদ্য আমোদ লোক ॥ গোবিন্দ কৃষ্ণ নাম কৈলা আনন্দ মানস । বৈষ্ণব
...জবেরং ॥ বৈষ্ণব নাম বৈশাখে আর বাক্য লাগিয়া । নানা বিধ বাক্য বাক্য জতন করিয়া ॥ তারপর

দেশপাইলজার । নহেক্রিয়াদেশতোক্কবিনামরিমারে ॥ অনেকউপায়েজাকধরিতেনপারে । মহাযোগে
শ্বরআকারে ॥ সরবেকঅন্তেতকলিঝামতেজয় । বিনানারেনদিনদজনতচনয় ॥ ক্রুধাহইয়াগৌরীর
রিকরে । নাথিকারআমেজারছাটিনিরন্তরে ॥ হেনমহাযোগিপ্রভুকলিতাদেখাত । আজগবেমিনিলে
রতনত ॥ ক্রুদ্ধকুমধরিঅন্তবাজতেনপাকে । ইক্ষরতনতবালিহরিবিচিত্রিআছে ॥ তারহরিকিঙ্করবাজার
৭ সেবিনত । তাহেরদেখাইপ্রভুদেরঅমিলত ॥ আর রবিবরআদিদেশতোক্কবিন । অনন্তমহিমাগুনগারমানি
মিল ॥ মিচিমিরপ্রামেমাকিপ্রশংসালেজার । আনকবিনতপ্রভুদেরজেপুসার ॥ বিনানারেপ্রশংসপাবেক
যাজার । নামকল্পদেলেউদ্ধগতজেগোসার ॥ গদিয়াবকরাবিদ্যেপাত্রধবিনিন । কেতাদসাতিগোসানীকরান
করিদিন ॥ গোসানীএনিজপত্রদুনিত্রামিমেন । মিজিকাঁকজাত্যাদেবিম্নশতকরিন ॥ মনন্তরকনপাধাধম
দিনমবাত । নজোযকবারনেবক্কারেবেকমানাসাত ॥ সোরম্নতনামহতোমকথারসত । মহাযোগবতমাধ্যম

স্তিত মহেশ্ত ॥ হেন মুখ আনিবাক নৱাবে কহিল । সকলো কথাৰ বিলি নি প্ৰভুক আনিল ॥ শৰন লৈলে কথা বেথাৰি
প্ৰশংসিত । বাকে প্ৰভু নাম কলে তৈল ভৈলিত ॥ হুটিয়া কাৰি ৰঙ্গ সমস্ত ৰাখিলে কৈল । দুগৰ্ভত সব পাতি প্ৰভুদেৱ
কৈলা ॥ ৰেবাগি তোমাৰ বুলি সকলে লৈৱিল । অনেক কতো আনিলন গতৰা দিল ॥ প্ৰভুৰ মহিমা কহৱ কাৰ
। অক্ৰ জনে ঠক্কু পাৰে বিষ্ঠি দিয়ে ধুন ॥ অনেক বেগি বো বোগৰৰ তৈনজাৰ । মহাৰ জনে ধৈৰ্য্য জাকলে
ৰ ॥ প্ৰভুৰ মহিমা সমলিৰ তুমি আৱাৰ । নৱৰ গৰ্ভত নৱৰক প্ৰভুক মানাৰ ॥ নগৰত জেৱে প্ৰভু প্ৰৱেশ
সকলোকি সাতি সোৱাৰ নৰৰ সাৱিল ॥ উপাসিবে নাগি লৈল ৰাজাৰ নগৰে । প্ৰভুত অক্ষিলা জৰ
ৰ ॥ সিংহকাৰ কথা প্ৰভু দেৱে কৈল । প্ৰভুৰ বাকত হাতি সোৱা পানে লৈৱেল ॥ অদ্ভুত মহিমা দেখি
। ৰাজাৰ সামন্ত সিংহা প্ৰভুক কৰাৰ ন ॥ হৰৰ সামি নে প্ৰভুৰ ৰাখিলা সমস্ত । আপোন কাহিনী জিত
ৰাজাক দিলন্ত প্ৰভু সিংহ কাৰক । ৰাজাত কহিলা জিত কাল ৰাজ্যৰ ক ॥ নাৰিৰ গলত দিলেন্তে
ৰাজাত দিলে মুক্তি জয় পাৰ ॥ সমত সাকিলে অগ্নি দেৱ নাগ মৃ । আনি ৰাজা প্ৰণাম কৰাৰ

এক্করবীরমেহের সেতর আছিল । সিংকানদিয়া সারএসেতর রঙ্গুতিল ॥ সারে রাজাত ভক্ত কয়া
। অতঃপর তপর কাঢ়িয়া সাগিল ॥ শ্রীজয়গোবিন্দ মূর্তি ভক্ত সাত যব । অতঃপর রমা দি
শশাংক বেরবত্তি তাম্র মূর্তি আছিলেক । স্বর্ণনারায়ন রাজা আনি আনিলেক ॥ স্বধাম আকলোকে জেব
। গোবিন্দ মূর্তি কোথা থেকে আনিলেন্ত ॥ শ্রীমন্ত শশাংক বেশে সমস্ত লোক করি জার । রাজা তভারনেলা
সার ॥ কেশব রাজা আনিত প্রজাজন । আসার ধর্ম অতরানিক আকি রাখন ॥ সর্ব শুক্রে নিয়া
নিলার । মূর্তি আনি দিয়া তবে ধর্ম রক্ষা পায় ॥ পুর্ব রবি তাসারে সব সজ্জতলে । ইতো মূর্তি মা
ভবতনে ॥ শ্রীজয়গোবিন্দ সেবা প্রতি আরাধিল । বিষ্ণুধর্ম প্রবিএ দিপ্রতি সাগিল ॥ স্বর্ণ বোম্ব বে
মূর্তি এর । আসার ধর্ম রক্ষণ মূর্তি গোবিন্দের ॥ গোরজন কেমন তারা মূর্তি আনি । কত রক্ত করিয়া সাগো
৮ দিয়া সমস্ত সানি ॥ প্রতিক্ষণ রক্ত করিলা স্বধাবর । তথাপি না দিলা মূর্তি সনেক রিত্তর ॥ জয়গোবিন্দ করিয়া
দেবরাজ্যেত । দেরানস্ব মেলস রাজে গিয়া আসিলাত ॥ শ্রীমন্ত শশাংক রোবেন স্তুতি রহিল । ধর্ম সাক্ষি করি দিবা রন

করিল ॥ হেনবিধি আজ্ঞা দিয়া সাতপদশ্চ । তবেমোর ... ॥ মহাপ্রভুর ঘরা ... আম
পাইলেক । দেবগণ ছিলেন দুতে জয় গোবিন্দক ॥ অবাধাদিনত রাজা অভয়শক্ত । মনির রবি দেবেশ্বর মাধি
তিনিগাত ॥ লোহিতাবদেব শ্রীআনন্দে গোবিন্দক । মহাপ্রভু ভক্তি করিবি আনন্দে বেলেক ॥ গোবিন্দ মূর্তি মরি
মারামিমানার । জরি জিবাবাস্তারবে গোবিন্দি ত্রিপার ॥ অনেক মহিমা শ্যামা কে প্রভুর দেখিয়া । রত্ন লোক
নাথবলেনে কমা দেখিয়া ॥ উত্তর দিক ছিলেন মিশ্র তেলরক্ষত । ভাগবত মনে আনি লোক নিবর্তব ॥ দেইকা
উত্তরাবি মহানন্দ আদিরবি । পঞ্চজন উদাসীন তত্ত্ব রবাবতি ॥ কমল লোচন নক্ষত্র নামে যুক্ত । ভাগর
তবে সে মন্ত্র তেন গুপ্ত নাতত ॥ আবিদিনে শ্রী কংস হেদন পাবদ্ধ । গোবিন্দ গোবিন্দ নামে গদাধর তাতে কম্ম ॥ অথ
কথা প্রেম সম্পন্ন কিতকার । চক্র বলে তক্ষ ব্রাত্য গাব বাহিরার ॥ মধ্যে মধ্যে দামোদর ঠাকুর ররত ।
এদিকে তেদিন বালি প্রভু গদারত ॥ কাতপবেগ নিয়োক জনক মাতৃজন । অতঃকবি ঠাকুর বিদিত গোসাঁই আমি
তেনে ॥ চরিত্র মনে গারেষ্ঠ সঙ্গ পাতিয়া রহিল । বার্তা পায় দুখানন্দে আমি নাথ লৈল ॥ জেনে সঙ্গে অবনে যা

গিআছাসন্ত্ৰাসিল ৷ তেখনে কৃষ্ণৰ বোল শুনি বৰ হৰিষ কৰিলেন ॥ আখ্যানন্দ দেৱৰ ভাণ্ডাৰ নিয়াৰ নিগু ৷ সাপত্ৰা তেষ্টি বুজাৰি
সাপত্ৰা দিনগু ॥ প্ৰভু বদৰিকা বৰজা কৃষ্ণ তিখিলা ৷ সাপত্ৰা তেষ্টি সাৰ সাকে কৰিবিদিন ॥ কনকৰ বাটে জননী
কৰকাৰনেক ৷ জগন্নাথ আৰু গণে প্ৰভু বাহিলেক ॥ আখ্যানন্দ বৰ হবেৰ তেজ প্ৰমোদিনেক ৷ আনিয়া গণ্ড আসি লৈবিলা
পুষ্পৰ্ক ॥ পা কংসতে সকাৰ আসি দিনগু বাজাৰ ৷ কলিয়াবৰ বনে লৈবাৰি নাগো সাৰ ॥ পাকে প্ৰভু বেসাবৰ সৰ কলেন
৬৩ ৷ হেনকালে শিবদেৱৰ বিৰক্তি পাৰনগু ॥ বাসাবংশ সাদে হাতে কৰ্মকৰাৰনগু ৷ দশাৰ বশ মে অগ্নি গঙ্গা তিদিল
গু ॥ বৈকুণ্ঠ কৃষ্ণ ৰবন সাপে নৃত্যগানক ৷ শিব বাক ক্ৰম ধাৰি প্ৰভু তেনাই জানক ॥ সৰ্ব তত্ত্ব কৃত্তবাৰে অকাক তাগ হল ৷
শ্ৰীকোনসো বিদনা লেখাৰ্হি কোনগো ॥ বাম মাসো দৰনা মেতাহৰ তথম ৷ আনিলগু সাসজ কে ধৰাৰ নাম
য় ॥ জগন্নাথকা [illegible] লিতিকত ক ৷ আপিনগু বিধিৰ বল তো বিবৰ্ষাৰ্ক ॥ গোবিন্দ বৰ সে বাৰি লেখান
কৰ্মনাৰ ৷ সাতকা [illegible] ইদাসি তহুজনা মনসাৰে ॥ বাসনা সাম মে বদি তো ভাগ কৰাৰ্হ ৷ বাণি দিনে প্ৰথমং